

Per MartaF el dj., 31/08/2023 - 09:00

«Que flueixin la justícia i la pau» és el lema de la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació que se celebra aquest 1 de setembre, en el que serà l'inici del Temps de la Creació, el qual finalitzarà el 4 d'octubre coincidint amb la festivitat de sant Francesc d'Assís. Un any més, el Temps de la Creació ens convida a convertir la nostra pregària en un activisme ferm contra l'amnèsia, la desídia i la injustícia de no fer res davant de l'escenari de destrucció que nosaltres hem provocat. Així, el papa Francesc ens exhorta a fer que el temps de la pregària es converteixi en l'hora favorable per capgirar la nostra relació desigual i despòtica amb la Terra. Perquè l'hem explotada i xuclada fins al moll de l'os, perquè encara ens creiem que els recursos naturals són il·limitats i perquè restem impassibles quan els desastres i les desgràcies succeeixen molt lluny de casa nostra.

Del que es tracta és de fusionar-nos amb l'esperit de la natura i d'aprendre que som un tot perquè, si no som capaços de mantenir la Casa Comuna dempeus, quin futur ens espera? Aquesta és la injustícia climàtica que denunciem setmana rere setmana, i potser pensaràs que amb la pregària no n'hi ha prou per arreglar el nostre món perdut, desballestat i esventrat per culpa dels nostres propis excessos. Però no és pas així ni de bon tros. Arribem tard, sí, però mai és massa tard perquè la Terra també és un ésser viu que es transforma amb nosaltres. L'hem alterada i deformada i ara hem de viure amb aquesta llosa però, si desgranem la vida com qui canta una pregària, només així podrem convertir-nos i reconciliar-nos amb la natura. L'única manera de pacificar una humanitat devorada per l'afany de dominar i posseir és posar l'accent en una vida de pregària. Però aquesta pregària neix al cor de cadascú, en la nostra actitud, en l'esperança per construir un futur més sobri i més just, més digne i més sostenible per a tothom. I on el sentit comú governi per sobre de tots els interessos i n'esdevingui l'única moneda de canvi. No et sembla inhumà que les nacions més riques acumulin un deute ecològic mentre que les més pobres s'enfonsen en l'oblit i en la misèria perquè no poden lluitar amb les mateixes armes contra l'emergència climàtica?

Si Jesús és el teu exemple de vida, fes de la pregària el teu motor per canviar el present. Però aixeca't, mou-te, parla, lluita i no esperis que ningú més ho faci per tu.